

50**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 16 grudnia 1999 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, pracowniczych i karnych, sporządzonej w Tallinie dnia 27 listopada 1998 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 112 Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, pracowniczych i karnych, sporządzonej w Tallinie dnia 27 listopada 1998 r., nastąpiła w Warszawie dnia 9 grudnia 1999 r.

wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej umowy.

Umowa wchodzi w życie dnia 8 lutego 2000 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Ananicz

51**UMOWA**

między Rzeczpospolitą Polską a Australią o ekstradycji,

sporządzona w Kanberze dnia 3 czerwca 1998 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 3 czerwca 1998 r. została sporządzona w Kanberze Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Australią o ekstradycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rzeczpospolitą a Australią o ekstradycji

Rzeczpospolita Polska oraz Australia,

dążąc do ustanowienia bardziej efektywnej współpracy między obydwojoma państwami w zakresie zwalczania przestępczości poprzez zawarcie umowy o ekstradycji,

podjąwszy decyzję o zawarciu niniejszej umowy i po wyznaczeniu w tym celu swoich pełnomocników,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Obowiązek wydania

Umawiające się Strony zobowiązują się do wzajemnego wydawania sobie, na zasadach i warunkach okre-

ślonych w niniejszej umowie, osób ściganych za popełnienie przestępstwa lub poszukiwanych w celu wykonania kary przez właściwe organy Strony wzywającej.

Artykuł 2

Przestępstwa objęte ekstradycją

1. Dla celów niniejszej umowy za przestępstwa objęte ekstradycją uważa się przestępstwa, które według prawa obu Umawiających się Stron zagrożone są karą pozbawienia wolności dłuższą niż jeden rok lub karą surowszą. Jeżeli wniosek o ekstradycję dotyczy osoby skazanej za takie przestępstwo, która jest poszukiwana w celu wykonania kary pozbawienia wolności, zgoda na ekstradycję może być wyrażona tylko wówczas, gdy do odbycia kary pozostało co najmniej 6 miesięcy.

2. Dla celów niniejszego artykułu przy określaniu, czy dane przestępstwo jest przestępstwem według prawa obu Umawiających się Stron:

- a) nie ma znaczenia, czy prawo obu Umawiających się Stron zalicza działania lub zaniechania stanowiące przestępstwo do tej samej kategorii przestępstw lub określa przestępstwo taką samą nazwą,
- b) bierze się pod uwagę całość działań lub zaniechań zarzucanych osobie, o której wydanie się wnosi, niezależnie od tego, czy zgodnie z prawem Umawiających się Stron znamiona przestępstwa różnią się.
3. W wypadku wniosku o ekstradycję za przestępstwa dotyczące przepisów podatkowych, celnych, dewizowych lub innych przepisów skarbowych nie można odmówić ekstradycji na tej podstawie, iż zgodnie z prawem Strony wezwanej tego rodzaju podatki lub cła nie są nakładane bądź prawo to nie zawiera przepisów podatkowych, celnych lub dewizowych tego samego rodzaju, co prawo Strony wzywającej.
4. Jeżeli przestępstwo zostało popełnione poza terytorium Strony wzywającej, wyraża się zgodę na ekstradycję, jeżeli prawo Strony wezwanej przewiduje karę za przestępstwo popełnione w podobnych okolicznościach poza jej terytorium. Jeżeli prawo Strony wezwanej tego nie przewiduje, zgoda na ekstradycję uzależniona jest od uznania Strony wezwanej.
5. Na podstawie postanowień niniejszej umowy zgoda na ekstradycję zostanie udzielona niezależnie od tego, kiedy zostało popełnione przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o ekstradycję, pod warunkiem że:
- a) było ono uznane za przestępstwo przez prawo obu Umawiających się Stron, w czasie popełnienia działań lub zaniechań stanowiących przestępstwo, i
- b) było ono uznane za przestępstwo przez prawo obu Umawiających się Stron w czasie wystąpienia z wnioskiem o ekstradycję.

Artykuł 3

Wyjątki od ekstradycji

1. Nie wyraża się zgody na ekstradycję, jeżeli:
- a) przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o ekstradycję jest przestępstwem politycznym. Nie uważa się za przestępstwo polityczne zamachu na życie lub usiłowania takiego zamachu na Głowę Państwa lub członka jego rodziny,
- b) istnieją poważne podstawy do przyjęcia, że wniosek o ekstradycję dotyczący przestępstwa pospolitego został złożony w celu ścigania lub ukarania osoby z powodu jej rasy, wyznania, narodowości, poglądów politycznych lub że sytuacja tej osoby mogłaby ulec pogorszeniu z jakiegokolwiek spośród powyższych przyczyn,
- c) przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o ekstradycję ma wyłącznie charakter przestępstwa wojaskowego,

- d) w związku z przestępstwem stanowiącym podstawę wniosku o ekstradycję został wydany prawomocny wyrok na terytorium Strony wezwanej lub państwa trzeciego,
- e) osoba, której dotyczy wnioski o ekstradycję, zgodnie z prawem Strony wzywającej lub Strony wezwanej nie podlega ściganiu lub wykonaniu kary z powodu przedawnienia, lub
- f) sprawa osoby, która byłaby wydana Stronie wzywającej, podlegałaby rozpoznaniu przez sąd lub trybunał tej Strony:
- (i) który zostałby specjalnie ustanowiony w celu rozpoznania sprawy tej osoby lub
- (ii) który jedynie wyjątkowo byłby upoważniony do rozpoznawania spraw osób oskarżonych o przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o ekstradycję.

2. Każda z Umawiających się Stron ma prawo odmowy ekstradycji własnych obywateli. Jeżeli Strona wezwana odmawia ekstradycji swego obywatela, powinna na wniosek Strony wzywającej przekazać sprawę swoim właściwym organom w celu wszczęcia w stosownych wypadkach postępowania karnego.

3. Można odmówić wyrażenia zgody na ekstradycję, jeżeli:

- a) właściwe organy Strony wezwanej podjęły decyzję o niewszczynianiu lub o zaprzestaniu ścigania, które było prowadzone za to samo przestępstwo, którego dotyczy wnioski o ekstradycję,
- b) przestępstwo, w związku z którym wnosi się o ekstradycję, jest zagrożone karą śmierci przez prawo Strony wzywającej, a taka kara nie jest za nie przewidziana przez prawo Strony wezwanej lub nie jest tam zazwyczaj wykonywana, chyba że Strona wzywająca da gwarancje uznane za wystarczające przez Stronę wezwaną, że kara śmierci nie zostanie wykonana,
- c) przestępstwo w świetle prawa Strony wezwanej zostało popełnione w całości lub w części na jej terytorium, albo
- d) na terytorium Strony wezwanej toczy się postępowanie karne przeciwko osobie, o której ekstradycję się wnosi, dotyczące przestępstwa stanowiącego podstawę wniosku o ekstradycję.

4. Jeżeli według oceny Strony wezwanej ekstradycja byłaby całkowicie nie do pogodzenia ze względami humanitarnymi, z uwagi na wyjątkowe okoliczności, w tym dotyczące zwłaszcza stanu zdrowia lub podszłego wieku osoby ściganej, Umawiające się Strony podejmą konsultacje w celu ustalenia, czy wnioskowi o ekstradycję powinien być nadany bieg.

Artykuł 4

Wniosek o ekstradycję i wymagane dokumenty

1. Wniosek o ekstradycję powinien być sporządzony na piśmie i przesłany w drodze dyplomatycznej. Wszelkie dokumenty przedstawione dla uzasadnienia

wniosku powinny być uwierzytelnione zgodnie z artykułem 5.

2. Do wniosku dołącza się:

- a) oryginał lub uwierzytelniony odpis orzeczenia o uznaniu winy, wykonanego orzeczenia skazującego, nakazu aresztowania lub innego dokumentu mającego taką samą moc prawną, wydanego w formie określonej przez prawo Strony wzywającej. W wypadku gdy wyrok został wydany, należy dołączyć informację, w jakim zakresie wyrok nie został wykonany, a w wypadku gdy wyrok nie został wydany — zapewnienie, że wyrok ma być wydany,
- b) opis przestępstwa, w związku z którym wnosi się o ekstradycję, z podaniem czasu, miejsca jego popełnienia i szczegółowym opisem czynu stanowiącego przestępstwo oraz jego kwalifikacji prawnej,
- c) tekst przepisów prawnych mających zastosowanie lub jeżeli nie jest to możliwe — oświadczenie o przepisach mających zastosowanie, włącznie z przepisami o przedawnieniu, jak również możliwie dokładny rysopis osoby, której dotyczy wniosek o ekstradycję, oraz wszelkie informacje pomocne dla ustalenia jej tożsamości i obywatelstwa.

3. Wniosek o ekstradycję i dokumenty przedstawiane dla uzasadnienia tego wniosku będą zaopatrzone w uwierzytelnione tłumaczenie na język Strony wezwanej.

Artykuł 5

Uwierzytelnianie załączanych dokumentów

1. Dokumenty, które zgodnie z artykułem 4 są załączone do wniosku o ekstradycję, będą dopuszczone jako dowody w postępowaniu ekstradycyjnym na terytorium Strony wezwanej, jeżeli zostały uwierzytelnione.

2. Dla celów niniejszej umowy za uwierzytelniony uważa się dokument, jeżeli:

- a) jest podpisany lub poświadczony przez sędziego, prokuratora lub właściwego urzędnika Strony wzywającej i
- b) jest opatrzony pieczęcią urzędową Strony wzywającej. Pieczęć urzędowa oznacza w odniesieniu do dokumentów pochodzących z Rzeczypospolitej Polskiej — pieczęć Ministra Sprawiedliwości, a w odniesieniu do dokumentów pochodzących z Australii — pieczęć Ministra Stanu.

Artykuł 6

Dodatkowe informacje

1. Jeżeli Strona wezwana uzna, że informacje przekazane dla uzasadnienia wniosku o ekstradycję nie są w świetle niniejszej umowy wystarczające do wyrażenia zgody na ekstradycję, Strona ta może zażądać do-

starzenia dodatkowych informacji w określonym przez siebie czasie.

2. Jeżeli osoba, o której ekstradycję się wnosi, pozostaje w areszcie i dostarczone dodatkowo informacje nie są zgodnie z niniejszą umową wystarczające lub nie zostały przekazane we właściwym czasie, osoba ta może być zwolniona z aresztu. Zwolnienie to nie będzie stanowiło przeszkody do przedstawienia nowego wniosku o ekstradycję tej osoby przez Stronę wzywającą.

3. W wypadku zwolnienia osoby z aresztu zgodnie z ustępem 2 Strona wezwana poinformuje o tym Stronę wzywającą tak szybko, jak to będzie możliwe.

Artykuł 7

Tymczasowe aresztowanie

1. W nagłych wypadkach Umawiająca się Strona może zwrócić się za pośrednictwem Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (INTERPOL) lub w inny sposób o tymczasowe aresztowanie osoby poszukiwanej — do czasu przedstawienia wniosku o ekstradycję — drogą dyplomatyczną. Prośba taka może być przekazana pocztą lub telegraficznie albo w inny sposób dający się utrwalić na piśmie.

2. Prośba powinna zawierać opis osoby poszukiwanej, oświadczenie, iż wniosek o ekstradycję zostanie złożony drogą dyplomatyczną, zapewnienie o istnieniu jednego z dokumentów wymienionych w artykule 4 ustęp 2 stanowiącego podstawę do aresztowania osoby, oświadczenie o karze, jaka może być orzeczona lub jaka została orzeczona, oraz, jeżeli żąda tego Strona wezwana — opis zarzucanych działań lub zaniechań stanowiących przestępstwo.

3. Po otrzymaniu wymienionej wyżej prośby Strona wezwana powinna podjąć niezbędne kroki w celu doprowadzenia do aresztowania osoby, o której wydanie się wnosi, a Strona wzywająca powinna być niezwłocznie poinformowana o działaniach podjętych w wyniku prośby.

4. Osoba aresztowana na podstawie wyżej wymienionej prośby może być zwolniona po upływie 45 dni od daty aresztowania, jeżeli nie wpłynął wniosek o ekstradycję wraz z dokumentami wymienionymi w artykule 4.

5. Zwolnienie osoby przewidziane w ustępie 4 nie będzie stanowiło przeszkody do wszczęcia postępowania mającego na celu wydanie osoby, o której ekstradycję się wnosi, jeżeli wniosek taki zostanie złożony w terminie późniejszym.

Artykuł 8

Zbieg wniosków o wydanie

1. W razie otrzymania wniosków o ekstradycję tej samej osoby od dwóch lub więcej państw, Strona wezwana określi, do którego spośród tych państw osoba

ma być wydana, i zawiadomi Stronę wzywającą o swojej decyzji.

2. Przy podejmowaniu decyzji o tym, do którego państwa osoba, o której ekstradycję się wnosi, ma być wydana, Strona wezwana bierze pod uwagę wszystkie istotne okoliczności, a w szczególności:

- a) jeżeli wnioski odnoszą się do różnych przestępstw — wagę przestępstw,
- b) czas i miejsce popełnienia każdego przestępstwa,
- c) daty wniosków,
- d) obywatelstwo danej osoby,
- e) możliwości późniejszej ekstradycji do innego państwa.

Artykuł 9

Przekazanie

1. Strona wezwana niezwłocznie po podjęciu decyzji w przedmiocie ekstradycji powinna zawiadomić o niej Stronę wzywającą drogą dyplomatyczną.

2. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 10 po wyrażeniu zgody na ekstradycję Strona wezwana powinna przekazać osobę w miejscu, które byłoby dogodnie dla Strony wzywającej.

3. Strona wzywająca powinna odebrać osobę z terytorium Strony wezwanej w rozsądnym okresie, który określi Strona wezwana. Jeżeli osoba nie zostanie odebrana w tym okresie, Strona wezwana może odmówić wyrażenia zgody na ekstradycję tej osoby za to samo przestępstwo.

4. Jeżeli okoliczności niezależne od Umawiających się Stron uniemożliwiają przekazanie lub odebranie osoby, która podlega ekstradycji, Umawiająca się Strona powinna poinformować o tym drugą Umawiającą się Stronę. Umawiające się Strony powinny wspólnie ustalić nową datę przekazania, stosując postanowienia ustępu 3.

Artykuł 10

Odroczenie przekazania i przekazanie czasowe

1. Strona wezwana może po podjęciu decyzji o ekstradycji osoby, o której wydanie się wnosi, odroczyć przekazanie osoby w związku z jej ściganiem przez tę Stronę lub jeżeli osoba ta została już skazana, w związku z koniecznością odbycia przez nią kary na terytorium tej Strony, za przestępstwo inne niż to, za które wnosi się o ekstradycję.

2. Zamiast odroczenia przekazania Strona wezwana może czasowo przekazać Stronie wzywającej osobę, o której ekstradycję się wnosi, na warunkach wspólnie określonych przez Umawiające się Strony.

Artykuł 11

Wydawanie przedmiotów

1. W zakresie dozwolonym przez prawo Strony wezwanej i z zastrzeżeniem praw osób trzecich, które po-

winny być należycie uwzględniane, wszystkie przedmioty znajdujące się w Państwie wezwanym, pochodzące z przestępstwa albo mogące służyć do jego udowodnienia, będą wydane Stronie wzywającej na jej wniosek, jeżeli zgoda na ekstradycję zostanie udzielona.

2. Przekazanie przedmiotów określonych w ustępie 1 ma miejsce także wówczas, gdy ekstradycja, na którą wyrażono zgodę, nie może nastąpić z powodu śmierci lub ucieczki osoby, o której wydanie się wnosi, lub z innych przyczyn.

3. Wszelkie przedmioty wydane powinny być zwrócone Stronie wezwanej na jej żądanie bez żadnych opłat, jeżeli wymaga tego prawo Strony wezwanej lub wynika to z praw osób trzecich.

Artykuł 12

Zasada specjalności

1. Z zastrzeżeniem ustępu 3 osoba wydana na podstawie niniejszej umowy nie będzie zatrzymana, sądzona lub poddana jakimkolwiek ograniczeniom wolności osobistej na terytorium Strony wzywającej z powodu jakiegokolwiek przestępstwa popełnionego przed jej wydaniem innego niż:

- a) przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o ekstradycję lub jakiegokolwiek inne przestępstwo mogące być podstawą takiego wniosku, za którego popełnienie można by ścigać osobę w oparciu o stan faktyczny, na którym opierał się wniosek o ekstradycję, pod warunkiem że przestępstwo to nie jest zagrożone karą surowszą niż ta, która jest przewidziana za przestępstwo stanowiące podstawę ekstradycji, lub
- b) jakiegokolwiek inne przestępstwo mogące stanowić podstawę ekstradycji, w odniesieniu do którego zostanie udzielona zgoda Strony wezwanej.

2. Do wniosku o uzyskanie zgody Strony wezwanej, o której mowa w ustępie 1 litera b), należy załączyć dokumenty wymienione w artykule 4.

3. Ograniczeń przewidzianych w ustępie 1 nie stosuje się, jeżeli osoba miała możliwość opuszczenia terytorium Strony wzywającej i nie zrobiła tego w ciągu 45 dni od ostatecznego zwolnienia dotyczącego przestępstwa, za które osoba ta została wydana, lub jeżeli osoba ta powróciła na terytorium Strony wzywającej po jego opuszczeniu.

Artykuł 13

Wydanie państwu trzeciemu

1. Jeżeli osoba została wydana Stronie wzywającej przez Stronę wezwaną, Strona wzywająca nie wyda tej osoby żadnemu państwu trzeciemu za przestępstwo popełnione przed jej wydaniem, chyba że:

- a) Strona wezwana wyrazi zgodę na wydanie lub
- b) osoba, która miała możliwość opuszczenia terytorium Strony wzywającej, nie zrobiła tego w ciągu

45 dni od ostatecznego zwolnienia dotyczącego przestępstwa, za które została ona wydana przez Stronę wezwaną, albo powróciła na terytorium Strony wzywającej po jego opuszczeniu.

2. Przed wyrażeniem zgody, o której mowa w ustępie 1 litera a), Strona wezwana może żądać przedstawienia dokumentów wymienionych w artykule 4.

Artykuł 14

Tranzyt

1. Jeżeli określona osoba będzie podlegać ekstradycji do jednej z Umawiających się Stron z państwa trzeciego przez terytorium drugiej Umawiającej się Strony, Umawiająca się Strona, której osoba ma być wydana, powinna wystąpić do drugiej Umawiającej się Strony o wyrażenie zgody na tranzyt tej osoby przez jej terytorium.

2. Po otrzymaniu takiego wniosku wezwana Umawiająca się Strona wyrazi zgodę, chyba że według jej oceny istnieją uzasadnione powody do odmowy.

3. Pozwolenie na tranzyt wydane stosownie do prawa Strony wezwanej powinno zawierać zgodę, aby osoba ta podczas tranzytu była pozbawiona wolności.

4. Jeżeli osoba została pozbawiona wolności zgodnie z ustępem 3, Umawiająca się Strona, na której terytorium osoba jest przetrzymywana, może polecić, aby ją zwolniono, jeżeli tranzyt nie nastąpi w należyłym czasie.

5. Umawiająca się Strona, której osoba jest wydana, powinna zwrócić drugiej Umawiającej się Stronie wszelkie koszty poniesione przez nią w związku z tranzytem.

Artykuł 15

Koszty

1. Koszty powstałe na terytorium Strony wezwanej w związku z ekstradycją ponosi ta Strona.

2. Strona wzywająca ponosi koszty związane z przewozem osoby z terytorium Strony wezwanej.

Artykuł 16

Zobowiązania wielostronne

Żadne z postanowień niniejszej umowy nie narusza zobowiązań, które zostały przyjęte lub będą w przyszłości przyjęte przez Umawiające się Strony na podstawie jakiegokolwiek konwencji wielostronnej.

Artykuł 17

Wejście w życie i wypowiedzenie umowy

1. Umowa niniejsza wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia, w którym Umawiające się Strony poinformują się wzajemnie na piśmie, iż zostały spełnione wymogi przewidziane w ich państwach dla wejścia w życie tej umowy.

2. W dniu wejścia w życie niniejszej umowy traci moc w stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Australią Traktat między Rzeczpospolitą Polską a Wielką Brytanią o wydawaniu zbiegłych przestępców, podpisany w Warszawie dnia 11 stycznia 1932 r.

3. Do wniosków o ekstradycję złożonych po wejściu w życie niniejszej umowy stosuje się postanowienia niniejszej umowy, niezależnie od czasu popełnienia przestępstwa, w związku z którym złożono wniosek o ekstradycję.

4. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę poprzez pisemne zawiadomienie w każdym czasie. Umowa przestanie obowiązywać sto osiemdziesiątego dnia po dniu doręczenia zawiadomienia o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, posiadając właściwe upoważnienie, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Kanberze dnia 3 czerwca 1998 r. w językach polskim i angielskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

M. Kozłowski

W imieniu
Australii

A. E. Vanstone

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:
— została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
— jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
— będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 15 lipca 1999 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*
L.S.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*